

Fra: stina toft

Sendt: 12. november 2024 13:19

Til: Social- Og Boligministeren <sbmin@sm.dk>

Cc: Karina Adsbøl <Karina.Adsbol@ft.dk>; Kim Edberg Andersen <kim.edberg.andersen@ft.dk>

Emne: Ang. anbringelsessager og bortadoptioner

Social-og Boligminister

d. 12. november 24

Sophie Hæstorp Andersen

samt

Henvendelse til hele Socialudvalget

Kære Sophie og socialudvalget

Jeg henvender mig til dig/jer fordi det er yderst kritisk hvad der sker i de forskellige kommuner/forvaltninger herude og som tolker loven som der hver især passer ind både til at anbringe samt bibeholde anbringelser.

Jeg er dybt bekymret både i forhold til mennesker bliver udsat for dette samt vores fremtid i et Danmark som traumatiserer mennesker og dermed gør dem "syge" så de ikke kan tage uddannelse eller job i fremtiden. Jeg mener alle har ret til et liv som selvforsørgende og yder til samfundet. Det er vigtigt for ens selvværd og accept af den man er for at kunne yde.

Derfor er der nødt til at få kigget på forvaltninger/kommunernes selvforvaltningen af anbringelsessager og deres fastholdelse af anbringelser.

Derudover er det vigtigt at få kigget på loven omkring familier samt retten til opdragelse af deres børn. Ingen forældre tør sige nej til sit barn og stå ved det. Loven giver "bløde" forældre som bruger den bløde pædagogisk tilgang til deres børn (hvad syntes du osv.) Man kan opdrage børn uden at slå dem eller bruge psykisk vold kun med stabile pædagogiske redskaber på vejen. Der mangles en del redskaber til nybagte forældre omkring opdragelse af deres børn.

Der skal kigges på refusioner til Kommuner pga. anbringelser. Da der kun betales refusioner til anbringelse bliver både børn og forældre kørt af sporet i at få hjælp til at bevare tilknytning mellem barn og forældrene og dermed skader barnets identitetsdannelse og dermed opvækstbetingelser som anbragt barn og hvor de for at overleve bliver pleaser-barn uden at danne deres eget selvværd, selvtillid og især deres selvbillede er skadet.

Der skal være muligt at indføre mere hjælp til at være forældre og især førstegangsførelse med brugbar vejledning og ikke kun "kontrol og kritik" af forældrene.

Anbringelse på Mor/barn hjem forgår ved at der på et værelse (mellem 10-12 kvm) skal være dobbeltseng, barnet seng, puslebord samt tøj til både barn og forældre + autostol og barnevogn. Derudover deles fælles stue, køkken og bad med andre beboer. Så hvordan kan der være ro til barnet og forældrene i første tid efter fødsel samt forældrene MÅ ikke forlade stedet uden der er en medarbejder med. Så skal der handles ind skal der ventes på en medarbejder er fri til at gå med ud og handle f.eks. mad, bleer osv.

Lige kort om mig.

Jeg er 62 år, gift og har selv 5 voksne biologiske børn (8 børnebørn), 2 voksne bonusbørn (1 bonusbarnebarn) og 14 voksne pl. Børn. Vi er meget tætte som familie og alle voksne børn kalder sig selv for søskende uden jeg på noget tidspunkt har påvirket dertil. Hjemmet her er samlingsstedet for dem alle uanset godt eller skidt.

Jeg har nu arbejdet mere end fuldtids indenfor dette felt efter jeg kørte galt i 2011. der før arbejde jeg med de børn/unge som ingen andre ville "lege" med samt har haft en del pl. børn både her i Danmark og på Island hvor jeg har boet i 14 år. Kom hjem juni 1996.

Ingen af børnene, nu voksne lever eller har levet af offentlig ydelse og har aldrig været i systemet siden deres 18 år.

Jeg er godt klædt på i uddannelser til fagligt at kunne se, opleve og mærke hvad der sker og vil ske fremadrettet for de mennesker der står i deres værste krise og som er alt ødelæggende uden faglig hjælp til selvhjælp og komme så vidt muligt hel ud på den anden side igen (finde sig selv). Kriser som ødelægger både børn, unge samt hele familier.

Så min henvendelse er IKKE personlig. Men hvad jeg ser og oplever i mit dagligt virke med forældre til anbragte børn i en del kommuner, hvor jeg er ansat.

Jeg vil gerne lige pointere her, at jeg på ingen måde er imod anbringelse, men føler og oplever at de børn der virkelig har brug for fokus og hjælp gerne overses i systemets travlhed i at forhaste og fastholde børn i anbringelse som kunne bo hjemme eller være i sit netværk.

Min henvendelse til dig og socialtilsynet drejer sig om nedenstående problematikker i forhold til retten til familieliv og børns ret til forældre samt andet netværk.

Jeg er dybt bekymret for samfundets fremtid med forældre i krise pga. berøringsangst overfor opdragelse af deres barn/børn samt underretningspligten som både er fra offentlige instanser og anonyme og som gør stor skade på både mennesker og børn.

Jeg undrer mig ikke over angst- manglende selvværd hos unge mennesker i dag for de er blevet pleaset op gennem barndommen pga. forældrenes angst for ikke at være gode nok eller slå til som forældre og de børn/unge er blevet involveret i en del voksensnak pga. de skal høres og ses med deres meninger næste før de er født. De fleste får indblik i den digitale verden før de lærer at gå og dermed bliver socialt "handicappet" før de overhovedet når skolealderen. Ingen børn er ude og lege frit alt skal planlægges i "legeaftaler" og gerne indenfor ved pc, Tlf eller PlayStation. Ingen børn må længere komme til skade eller lege alene ude uden kontrol af voksne. Så hvordan skal de lærer og oparbejdet et selvværd samt have en identitetsdannelse til voksenlivet som der virkelig i dag er brug for man skal være stærk psykisk til at kunne begå sig i.

Problemet er opstået i den bløde opdragelse, hvor voksne ikke tør være voksne længere overfor deres børn som også bliver oplyst om børnetelefonen alle steder. Jeg har unge der truer deres forældre med at de ringer og fortæller forældrene enten drikker eller slår dem. Jeg har til dato ikke endnu oplevet nogen "voksne" spørge dybere indtil hvad barnet siger f.eks. om vold eller andet før de er akut anbragte. Det har fatale konsekvenser for både børn og voksne. Da der ikke ses på barnet f.eks. stikker en and eller om der var andet der var sket f.eks. forældre griber barnet i armen før det løber ud på vejen.

Det skal siges jeg arbejder med familierne og er flere timer sammen med dem samt læser akter og genopretter både forældrene og deres hjem (hvis der f.eks. står det er et rodet hjem). Jeg oplever sjældent det beskrevne i akter omkring forældrene.

Forældrene er efterladt helt alene efter barnet er anbragt. De får intet tilbudt hverken traumepsykolog eller krisehjælp. Der tilbydes ikke læring i form af udvikling af deres forældre evne. Intet de står helt alene og oven i bekymringer omkring deres barn/børn som er anbragte i nyt hjem, nye mennesker, nye dufte og nye regler osv. Børnene får heller intet tilbudt. Det kan kun give livsvarige traume for både børnene og forældrene som resulterer i begrænset læring, udvikling og trivsel. Så der ikke kan håndteres f.eks. skole, uddannelse, job og især være stabil til og være en del af samfundet.

Formandsbeslutninger

En del nyfødte er hentet på fødegangen med en formandsbeslutning som virker meget nem at få for de socialrådgivere der mener de har brug for den akut selvom både barnet og forældre er under sundhedsfagligt personale under indlæggelse efter fødsel. Det virker alt for ofte som en "haster" og pl.fam står klar i næste rum.

Det er på ingen måde i orden ligesom det på ingen måde er i orden, at det sundhedsfaglige personale skal indberette. Når fødsel går i gang er rummet barnet fødes i er på tidspunkt ramt af sorg (forældrene) og det mærker barnet lige så vel som det mærker det kommunale pres på forældrene før fødsel.

Anbringelser

1. på egen opvækst (forældrene)

En del forældre bliver dømt uegnet som forældre før barnet overhovedet er født kun pga. deres egen opvækst som ikke har været det bedste eller prøvet grænser af i teenager. Dermed er forældre som voksne dømt uegnet som forældre allerede i graviteten og barnet er anbringelsestruet før fødsel.

2. på underretninger om vold eller formodet vold

et barn udtalelser er nok til at akut anbringelse om vold, f.eks hvis barnet har et blå mærke og siger at det er far eller mor der har gjort det. Selvom forældrene bliver frifundet gennem politiundersøgelse. Fastholder forvaltningen gerne en formodning om vold. Så forældrene er dømt skyldige og kan aldrig bevise deres uskyld. Det "æder" op familier og ødelægger familier.

3. fastholdelse af anbringelse

Forvaltninger fastholder en anbringelse både med overvåget og begrænset samvær med 45 min hver 28 dag. Hvilket gør at barnet tit og ofte bliver behandlingskrævende for barnet bliver oveni oplyst om deres forældre er skyld i anbringelse og vi (forvaltningen) skal passe på dig. Der er brugt alt herude til at fastholde anbringelser og der arbejdes meget sjældent hen imod hjemgivelser.

4. barnet lov

I følge barnets lov som trådte i kraft heri januar i år skal barnet høres. Hvis barnet beder om mere tid med forældrene bliver der lavet en vurdering fra forvaltningen side, at det ikke er hensigtsmæssigt med mere tid/samvær med forældrene for det kan barnet ikke holde til.

Når jeg oplever dette, undres det hvilken magt pl.fam har i disse vurderinger. Da de tit beskriver barnet som påvirket af samvær og viser ekstreme voldsomme reaktioner efter samvær og gerne op til flere dage. Men pl.fam kan både tage til udlandet, deres familiebesøg osv. Uden reaktioner fra barnet/børnene. Pl.fam har meget magt selvom de ikke er forældre, men det er et arbejde de har. Selvfølgelig er det godt og dejligt hvis de holder af barnet/børnene men det vigtigt at de også ved det ikke deres barn/børn. Da det er svært at forstå for dem.

Bortadoptioner

Ligenu er der en del bortadoptioner i gang og der udføres 1 FKU. Hvor det undres at den eller de psykologer som udfører FKU har så meget magt at der indstilles til bortadoption. Hvis der nævnes og som er deres formodning at forældre **ikke kan nå** at udvikle sig i barnets barndom og opvækst. Samtidigt kan det undres at vi samfundsmæssigt lige pludseligt har så mange forældre især nye forældre som ikke er egnede til at være forældre for deres første fødte. Det kan især undres at forældre er dømt uegnet før barnet overhovedet er født.

Ikke alle har råd til at få lavet selv undersøgelser af dem som forældre og har man IKKE råd. Så er sagen tabt pga. FKU som 1-2 psykologer har udført på deres fornemmelser og vurderinger ud fra deres egen "mavefornemmelser".

Til sidst

Jeg kunne skrive mange flere eksempler for Socialministeren. Men står gerne til rådighed med flere oplysninger og gerne dokumentation for det ovenstående.

Jeg undskylder på forhånd mit lange skriv. Men oplever jeg IKKE bliver hørt og især taget alvorligt omkring min faglighed i disse sager. Hvor retten til familie bliver brudt langvarigt og skader børn/unge i deres opvækst.

Jeg er ansat i en del kommuner som §75 støtteperson (13 kommuner og 31 ansættelser) samt har en del partsrepræsentant (10) opgaver. Så jeg løber ikke med tom luft til socialministeren.

Som Socialminister burde du være forpligtet til at være undersøgende på det jeg skriver til dig eller i det mindste oprette et undersøgende team for det er yderst kritiske tilstande herude på det menneskelige og hvor længe kan samfundet holde til flere og flere får diagnoser, går ned psykiske osv. Det påvirker både sundhedsvæsenet, skoler og uddannelsessteder samt arbejdsmarkedet.

Derfor er Socialministeren IKKE den første jeg skriver til og har fået svaret at socialminister har tillid til at forvaltninger/kommunerne gør det rigtige og det svar kan ikke længere bruges i min verden. Der er nødt til at tages ansvar som siddende socialminister og handle på det før det bliver så kritisk at det ikke kan rettes op på samt ikke lade dette forgå fremadrettet. Der sidder nyuddannet Socialrådgiver på myndighedssager og de er unge. De aner ikke hvad de har gang i og sidder med ALT for stort ansvar samt alt for mange sager. Ja der vil ske fejl. Men når der sker så mange fejl, må der være noget galt i lovgivningen som giver lov til de fejl. Min tillid til systemet ligger på et meget lavt sted og min tiltro er blevet brudt gang på gang i forhold til mit arbejde indenfor feltet.

Men som sagt jeg kommer gerne til evt. møde og fremlægger dokumentation for mine "påstande" omkring kritisk sagsfremstilling ud fra hver anbringelse jeg har i mine hænder dagligt.

Vil gerne bede om kvitteringsmail

Med Venlig Hilsen

Stina Bargmann Toft

Bratbjergvej 20, Grynderup

9610 Nørager